

Α'πὸ τὴν γῆν ὅπερ ἡμεῖς κατοικοῦμεν, τὸ μόνου πρᾶγμα ὅπερ μᾶς φανεται πλέον μακρινὸν εἶναι αὐτὸς ὁ κυανὸς ἥρων, αὐτὴ ἡ μεγάλη καμάρα, εἰς τὴν ὅποιαν φαίνονται τὰ ἄερα πῶς εἶναι καρφωμένα ὡσὰν καρφοί, τὰ ἐποῖα καὶ τὰ ὄνομάζεντα Α'πλανῆ μὲ τὸ νὰ φαίνωνται. ὅτι δὲν ἔχεν αἴλην κίνησιν, εἰμὶ μόνου τὴν κίνησιν τῆς ἥρωντων, ἡ ὅποια τὰ συμπεριφέρει ἀπὸ Αὐτολῶν εἰς Δυσμάς. Μετὰ δὲ τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς τελευταίας καμάρας τῶν ἥρωντων, εἶναι ἐξηρτυμένοι εἰς διαφόρους ὑψώσαις ὁ Ήλιος, ἡ Σελήνη καὶ οἱ πέντε ὄλοι Αἰσέρες, τὰς ὅποιες ὄνομάζεν Πλανήτας δηλαδὴ ὁ Ερμῆς, ἡ Αφροδίτη, ὁ Αρης, ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος. Αὐτοὶ οἱ Πλανῆται μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι κολλημένοι εἰς εἶναι καὶ τὸν αὐτὸν ἥρωντον, καὶ μὲ τὸ νὰ ἔχεν ἀνίστακτην εἰσαγόρευσονται καὶ διαφέρων, καὶ

ἀπο-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΦ ΚΑΘΗΕΤΗΣ ΚΥΤΤΑΡΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΚΕΔΡΑΣ

ἀποτελῆν πρὸς ἀλλήλας διάφορον σχήματα, εἰς καιρὸν ὅπερ τὰ Αὐτοῦ Αἴροι εἶναι πάντοτε τὸ ἐν πρὸς τὸ ἄλλο εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν θέσιν: παρεδείγματος χάριν, ἡ Αὔραξε ὅπερ βλέπετε οὐτε εἶναι συνθεμένη ἀπὸ αὐτῶν τοῦτο οὐτε εἶναι πολὺν καιρὸν ἀκόμη τοιαύτη. Η Σελήνη ὅμως ποτὲ μὲν εἶναι πλησίον εἰς τὸν Ήλιον, ποτὲ δὲ μακρὰν, καὶ τῦτο ἀκολουθεῖ ἐπίσης καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Πλανήτας. Ιδὲ μὲ τὸ τρόπον ἐφάνηκαν αὐτὰ τὰ πράγματα εἰς ἐκείνας τὰς παλαιώς ποιμένας τῆς Χαλδαίας, τῶν ὅποιων ἡ μεγάλη εὐκαιρία ἐπροξένησε τὰς πρώτας παρατηρήσεις, αἱ ὅποιαι ἀπεκατεσάθησαν βάσις καὶ η Αὔρονομίας. Επαδὴ καὶ ἡ Αὔρονομία ἐγεννήθη εἰς τὴν Χαλδαίαν, καθὼς ἡ Γεωμετρία ὡς λέγει εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπερ αἱ πληρούμαραι

μύραι τῆς Νείλου μὲ τὸ νὰ ἐσύγχυζαι
τὰ ὄρια τῶν κάμπων, ἔγιναν αἵτια τῆς
νὰ πάρῃ ὁ καθ' ἕνας νὰ ἐφεύρῃ μέ-
τρας ἀκριβῆ διὰ νὰ γινωρίζῃ τὸ χωράφι-
το, καὶ νὰ τὸ ξεχωρίζῃ ἀπὸ τὸ χω-
ράφι τῶν γατόνων τοῦτος ἦτος ἢ μὲν
Ἄρρονομίας εἶναι θυγάτηρ τῆς ἀργίας,
ἢ δὲ Γεωμετρίας τῆς χρείας, καὶ αὖτις
λόγος περὶ Ποιητικῆς ἡ θέλαμεν εὗρη
ὅτι εἶναι θυγάτηρ τῆς Ερωτος.

Πολλὰ ἔχαρηκα, ἃπειν ἡ Μαρκέζα,
ὅπερ εἶμαντα αὐτὴν τὴν γεννεαλογίαν
τῶν ἐπιζημῶν, καὶ βλέπω ὅτι πρέπει νὰ
ἐπιμάνω ἀπὸ τὴν Αὐτοκρούμιαν, ἐπειδὴ καὶ
κατὼς μὲ λέγας ἡ Γεωμετρία ἀπαιτεῖ
μίαν ψυχὴν πλέον φεδωλὴν ἀπὸ τὴν
ἔδικήν μας, ἡ Ποιητικὴ πάλιν δητῇ ψυ-
χὴν πλέον τρυφερὴν, ὅσον ὅμως διὰ
εὔκαιρεάν ἔχω τόσην, ὅσην ἡμπορεῖ νὰ
δητήσῃ ἡ Αὐτοκρούμια. Πρὸς τέτοις ε-

תענוגות

τυχες μάλισα καλῇ τύχῃ νὰ ἥμεναι
ἀς τὴν ἔξοχὴν, καὶ νὰ περιθῆμεν σχε-
δὸν ζωὴν ποιμενικὴν, ὅπῃ ὡλα αὐτὰ
ἀρμόζειν ἀς τὴν Αἰρεονομίαν. Μήν ἀ-
πατᾶσθε, κερά με, τὴν ἄπαι· Ζωὴ
τῷντι ποιμενικὴ δὲν εἶναι τὸ νὰ συν-
τυχαίνῃ τινὰς περὶ Πλανήτων καὶ Α'-
τρων, καὶ σοχασθῆτε ἂν ἀς αὐτὸ κατε-
γίνουντο οἱ ἀνθρώποι τῆς Αἰραίας (ς')
Ωχ! μ' ἀπειρίση, αὐτὸ τὸ ἄδος τῆς
ποιμενικῆς εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον, διὸ
τῆτο ἀγαπῶ καλύτερα τὴν ποιμενικὴν
τῶν Χαλδαίων ὅπῃ μ' ἐδιηγέσθεν· καὶ
ἀρχησαι πάλιν, ἀν ἀγαπᾶς, νὰ μὲ
συντύχῃς Χαλδαϊκά. Οταν ἐγνώρισαν
αὐτὴν τὴν Νέσιν τῶν θραυσῶν ὅπῃ μοι
ἀπειπε περὶ τίνος ἦτον ὁ λόγος; Ο
λόγος ἦτον, τὴν ἀπειρίσην, διὸ νὰ
ἐπινοήσῃς τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποῖον
ἐπρεπε νὰ εἴναι τεταγμένα τὰ μέρη
τῆς παντὸς, τὸ ὅποῖον κατὰ τὰς φιλο-

σόφες

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΦΑΙΡΑΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΦΑΙΡΑΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ: ΕΠΙΚΑΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΦΑΙΡΑΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

σόφις λέγεται, νὰ κάμεν ἔνα σύζη-
μα. Πρὸ τῷ ὅμως νὰ σᾶς εξηγήσω
τὸ πρῶτον σύζημο, πρέπει νὰ ξεύρητε
ἄν αἰγαπᾶτε, ὅτι ἡμεῖς ὅλοι εἴμεθα
γεννημένοι ἐκ φύσεως ὅμοιοι μὲν ἔνας
κάποιον τρελὸν Αὐτηναῖον (περὶ τῷ ὅ-
ποιε ισως ἔτυχε νὰ ἀκόσετε καὶ ἄλ-
λοτε νὰ λέγετε) ὁ ὄποῖος ἐμβῆκεν εἰς
φαντασίαν ὅτι ὅλα τὰ καράβια ὅπε
ἀραχαν εἰς τὸν λιμένα τῷ Παιραιᾷ ἦτον
ἔδικά τε. Ή ἐδική μας πάλιν τρέλας
εἶναι νὰ θαρρήσμεν ὅτι ὅλη ἡ φύσις,
χωρὶς παντελῶς ἐξαίρεσιν, εἶναι διω-
ρισμένη μόνου καὶ μόνου διὸ τὴν χρῆσιν
μας, καὶ ὅταν ἐρωτήσῃ τινὰς τὰς φιλό-
σόφις μας εἰς τί χρησιμεύει ὁ τόσος
ἀπαρος ἀριθμὸς τῶν Αὐτλανῶν Αὐτρων,
τῶν ὄποιων τὸ πολιορκημόριον ἢ θελευ-
τικέσσι διὸ νὰ κάμη αὐτὸς ὅπερ ὅλα μα-
ζὶ ἀποτελεῖν, σᾶς ἀποκρίνονται κρύα-
κρύα ὅτι χρησιμεύειν εἰς τὸ νὰ ἥδυνεν

τὴν ὄρασίν των. Οὐδεν ἐπάνω ἀς αὐτὸν κάμινοντες βάσιν δὲν ἔλαψαν ἀμέσως νὰ φανταδῶν ὅτι πρέπαι ἡ γῆ νὰ ἥρεμῇ εἰς τὸ κέντρον τῆς κόσμου, ἐν τῷ ὅλᾳ τὰς φράνια σώματα, τὰς ὅποιας ἐγίναν δι' αὐτὴν, ἢ θελαν λαμβάνη τὸν κόπον νὰ γυρίζει περὶ αὐτὴν, διὸς νὰ τὴν φωτίζει. Καὶ ὅταν λοιπὸν ἐπάνω ἀπὸ τὴν Γῆν ἀμέσως ἐνεσαν τὴν Σελήνην, ἐπάνω ἀπὸ τὴν Σελήνην τὸν Ερμῆν, ἐπατα τὴν Αὐροδίτην, κατόπιν τὸν Ήλιον, ἐφεξῆς τὸν Αἴρη, τὸν Δία καὶ τελευταῖον τὸν Κρόνον. Εἶπάνω δὲ ἀπ' αὐτὰς ὅλα ἦτον ὁ Οὐρανὸς τῶν Απλανῶν Αἰρων, ἃς τρόπον ὅπερ ἡ Γῆ ἔκατο σωζότατα εἰς τὴν μέσην τῶν κύκλων ὅπερ περιγράφει οἱ Πλαγῆται, οἱ ὅποιοι κύκλοι τόσου περισσότερον ἦτον μεγάλοι, ὅσου περισσότερον ὁ κάνθε Πλανήτης ἦτον μακρὰν ἀπὸ τὴν Γῆν, καὶ ἀκολάθως οἱ πλέον

μακρυνοὶ Πλαινῆται ἐξόδευον περισσότερον καὶ δὸν εἰς τὸ νὰ κάμεν τὴν περίοδόν τας, τὸ διποῖον εἶναι τῷ σύντι τὸ μόνου ἀληθές. Μὰ δὲν ἔξεύρω, μ' ἀπεκρίνη ἡ Μαρκέζα, διατί νὰ μὴν σ' ἀρέσῃ αὐτὴ ἡ τάξις εἰς τὸ πᾶν, ἡ διποία μὲ φαίνεται ότι πολλὰ ἀπλὴ, ότι ἀρκετὰ εὐκατάληπτος, ότι δύσον τὸ κατέμενον ποσόλως σὲ λέγω πῶς εὐχαριστῶμαι εἰς αὐτήν. Ή μπορῶ νὰ καυχηθῶ, τὴν εἶπα, ὅτι σᾶς εὐκόλυνα κανθ' ὑπερβολὴν αὐτὸν τὸ σύνημα. Αὐτὸμως σᾶς τὸ παρέδιδα ἀπαράλλακτον κανθὼς ὁ ποιητής τα Πτολεμαῖος (ζ') τὸ ἐπενόησεν, ἥτις κανθὼς οἱ διπαδοί τα ἐπομένως τὸ κατεσκευασμόν, ἤδελα σᾶς ἐίψη βέβαια εἰς μίαν τρομερὰν φρίκην. Επειδὴ ότι αἱ κινήσεις τῶν Πλαινητῶν μὲ τὸ νὰ μὴν εἶναι τόσον εὔτακται ὡς ενὰ μὴν κινεῦνται (ή) πότε μὲν ταχύτερα, πότε δὲ ἀργότερα, πότε μὲν

ἔναις τρόπουν, πότε μὲν ἀλλον, καὶ νὰ μὴν
ἔναις πότε μὲν πλησιέσερον ἐις τὴν γῆν,
πότε δὲ μακρύτερον, ἐπενόησαν οἱ πα-
λαιοὶ δὲν Ἰξεύρω πόσας μικρὸς κύκλος,
οἱ ὅποιοι ἦτον ἔνας μέσα ἐις τὸν ἀλ-
λον κατὰ διαφόρος τρόπος τερασμένοι,
καὶ μὲν αὐτὲς ἐγλύτωναν ὅλην αὐτὴν
τὴν ἐνδέχομένην ἀταξίαν. Ή εἰπε-
ρος ὅμως σύγχυσις τῶν τόσων κύκλων
ἦτον τόσον μεγάλη, ὡς εἰς ἔνα και-
ρὸν ὅπερ ἀκόμι δὲν ἐγνάριζαν κανένας
ἄλλο καλύτερον σύγκριτα, ἔνας βασι-
λεὺς τῆς Κασιλίας μεγάλος μαθημα-
τικὸς, ὅλιγον δ' εὐλαβὴς ὡς φαίνεται,
ἔλεγεν, ὅτι ἀν δὲ οὐδεὶς τὸν ἄχε κα-
λέσῃ ἐις τὸ συμβόλιόν τα τὸν ἐδη-
μιαργύρεσε τὸν κόσμον, οὐδεὶς τὸν δώ-
σῃ πολλὰς καλὰς συμβελάς. Καὶ ἀγ-
καλὰ ὁ τοιεῖτος ζοχασμὸς ἔναι μὲ τόλ-
μην πολλὰ ἐλευθεριάζων, μ' ὅλον τε-
το τὸ νόσιμον ἔναι ὅτι αὐτὸ τὸ σύγκ-

μα καὶ τότε ἐγίνετο αἴτιον βλασφημίας
μὲ τὸ νὰ ἥτου πολλὰ συγκεχυμένου.
Αἱ καλαιδὲ συμβολαιὲ ὅπῃ αὐτὸς ὁ βι-
σιλεὺς ἥθελε νὰ δώσῃ ἐξ ἀποφάσεως
ἀπέβλεπται εἰς τὸ νὰ ἀφαιρέσῃ ὅλας αὐ-
στὰς τὰς κύκλας μὲ τὰς ὅποιες κατενθο-
ρυβζσαν τὰς ἔρανίας κινήσαις. Εὐδέ-
χεται πρὸς τάτοις νὰ ἀπετείνοντο καὶ
εἰς ἀφαίρεσιν. δύω τριῶν περιττῶν ἔρα-
νων, τὰς ὅποιες ἔχαν θέση παράνω
ἀπὸ τὰ ἀπλανῆ Αἴρα, ἐπαδὴ καὶ αὐτοὶ
οἱ φιλόσοφοι διὰ νὰ ἔξηγήσεν κανένα
εἶδος κινήσεως τῶν ἔρανίων σωμάτων,
ἔκαμναν περαιτέρω ἀπὸ τὸν τελευταῖον
αὐτὸν ἔρανὸν ὅπῃ βλέπομεν, ἐναὶ ἄλλον
ἔρανὸν ἀπὸ κρύσαλου ὅπῃ μετέδιδε τὴν
κίνησιν ἐκείνην εἰς τὰς κατωτέρω ἔρανάς.
Μὰ συνέβαινε νὰ πάρει εἴδησιν διὰ καμ-
μίαν ἄλλην κίνησιν; εὔσθυς ἐναὶ κρυσά-
λινος ἔρανὸς ἥτου ἔτοιμος. Εὐ συ-
τόμῳ οἱ κρυσάλινοι ἔρανοι πολλὰ ὄλιγην

ζημίαν τοῖς ἐπροξενεῦσαν. Καὶ διατί δὲν τὰς ἔκαμναν ἀπ' ἄλλο τίποτε, μὲ εἴτεν ἡ Μαρκέζα, ἀλλ' ὅλο ἀπὸ κρύσαλου; δὲν ἐγίνοντο καλοὶ ἀνήτου ἀπὸ καμίαν ἄλλην ὕλην; ὅχι τὴν ἀπεκρίνην, διατί κοντά ὅπῃ ἐπρεπε νὰ διαπερνῇ τὸ φῶς, ἐχρειάζετο νὰ ἔμαι καὶ σέρεοι, καὶ ἐχρειάζετο ἐξ ἀνάγκης, ὥσταν ὅπῃ ὁ Αὐριστέλης ηὔρεν ὅτι ἡ ζερεότης εἶναι πρᾶγμα προσπεφυκὸς εἰς τὴν εὐγένειαν τῆς φύσεώς των, καὶ ἐπαδή ὁ Αὐριστέλης ἔφενασε νὰ τὸ εἰπῇ δὲν ἡμπορεῖσε πλέον τινὰς νὰ τολμήσῃ νὰ ἀμφιβάλῃ. Επατα ὅμως μὲ τὸ νὰ παρετήρησαν ὅτι μερικοὶ Κομῆται ὄντες πολλὰ ὑψηλότερα ἀπ' ὅσουν ἄλλοτε δὲν ἐναρρέεσαν, ἡσελαν συνθλάσῃ ὅλο τὸ κρύσαλον τῶν Οὐρανῶν ἀπ' ὅποιον μέρος καὶ ἀν ἐπερνεῦσαν, καὶ ἐνὶ λόγῳ ἡσελαν συντρίψῃ τὸ πᾶν, ἐκαμε χρεία νὰ ἀποφασίσει τὸ γὰρ κατασκευάσαν τὰς

εργα.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
ΕΠΙΤΗΜΑΤΑΣ ΦΙΛΟΦΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΙΑΣ ΚΡΗΤΗΣ ΠΑΝΤΗΝΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ

έρανθες ἀπὸ μίαν ὅλην ὑγρὰν καθὼς εἴ-
ναι ἡ τῷ ἀέρος. Τέλος πάντων ἀπὸ
τὰς παρατηρήσεις τῶν ὑζερίων αἰώνων
εἶναι ἔξω πάσις ἀμφιβολίας ὅτι ἡ Α'-
φροδίτη ^{ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΤΟΜΕΙΣ ΦΙΛΟΦΙΛΙΑΣ ΕΦΕΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ} οὐδὲ οὐδὲ τὸν
Ηλίου, ^{ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ} οὐδὲ τὸν Γῆν, ὡς τὰ
παλαιὸν σύσημα ως πρὸς τὸ μέρος αὐτὸ-
νόμων ἀπολύτως ἀνυπόστατον καὶ σανθρόν.

Λοιπὸν τώρα ἔχω νὰ σᾶς προβάλω ἐν-
αὖτο σύσημα ὃτε εὐχαριστῶ τὸν νῦν κα-
τὰ πάντα, τὸ ὅποιον αὖ οὐ βασιλεὺς τῆς
Κασιδίας τὸ Ιξευρεν, ήνεκεν παρατη-
ρίζῃ ἀπὸ τῷ νὰ διδῇ συμβολὰς, ἐπειδὴ
καὶ αὐτὸν εἶναι μὲ τόσην θαυμασίην ἀπλό-
τητα, ὃπερ αὐτὴ μόνη κάμνει τὸν αἰν-
θρωπον νὰ τὸ προτιμῇ ἀπὸ κάθε αὖτο.
Ημπορεῖ τινὰς, διέκοψε τὸν λόγον με
ἡ Μαρκέζα, νὰ νομίσῃ ὅτι ἡ φιλοσοφία
σε εἶναι ἔνας ἄδος δημιοπρασίας, ὃπερ
ἐκεῖνοι ὃπερ ὑποχειρεῦν νὰ κάμνει τὰ
πράγματα μὲ ὀλιγώτερα ἔξοδα προτι-

μένται ἀπὸ τὰς αἱλίας. Αὐτοφιβόλως, τὴν ἀπεκρίσην, καὶ αὗτὸς εἶναι ὁ μόνος τρόπος μὲ τὸν ὅποῖον ἡμπορεῖ τινὰς νὰ ἔπιτυχῃ τὸ χεδίασμα, κατὰ τὸ ὅποῖον ἡ φύσις ἐδημιέργησε τὸ ποίημά της. Επαδή καὶ αὗτὴ εἶναι τόσον ἐξ αἰκρον φαιδωλή, ὡςε κάνε πρᾶγμα ὅπερ ἡμπορεῖ, νὰ τὸ κατασκευάσῃ μὲ τρόπου ὅπερ νὰ ἔξοδεύσῃ εἴναι τί ὄλιγώτερον, ἀντὶ εἴναι καὶ δὲν. Χεδὸν αὗτὸ τὸ ὄλιγώτερον, σᾶς πληροφορῶ πάλιν πῶς μὲ αὗτὸν τὸν τρόπον τὸ κατασκευάζει, καὶ ὅχι μὲ ἄλλον. Μ’ ὅλον τότο αὗτὴ ἡ φαιδὼ εἶναι ἐνωμένη ἔχη ἥττον μὲ μίαν ἐξαίσιον πολυτέλειαν, ἡ ὅποια λάμπει εἰς ὅλα της τὰ ποιήματα. Καὶ τότο προέρχεται ἀπὸ τῆς ὅτι ἔχει τὴν μὲν πολυτέλειαν εἰς τὸ χεδίασμα, τὴν δὲ φαιδὼ εἰς τὴν κατασκευήν της. Καὶ τῷ οὐτι δὲν εἶναι πρᾶγμα πλέον ὠραῖον ἀπὸ εἴναι πολυτέλεις χεδίασμα ὅπερ νὰ κατασκευαθῇ μὲ

όλιγα ἔξοδα. Ή μᾶς ὅμως ἀμενά ύποκέμενοι εἰς τὸ νὰ ἀνατρέπωμεν συχνάκις αὐτὸ ὅλου ἐς τὴν φαντασίαν μας, καὶ ύπονθέτομεν ἐκ τοῦ ἐναντίου τὴν φαδὼ ὅπε ἔχει ἡ φύσις, καὶ τὴν πολυτέλειαν. Οὐδενὶ τὴν δίδομεν ἕνα μικροπρεπέσατον φεδίασμα νὰ τὸ κατασκευάσῃ μὲ δεκαπλάσια ἔξοδα ἀπ' ὅσα χρειάζονται· τὸ ὅποιον ἔναι κατὰ πάντα λόγου γελοιόδες, καὶ ἀτοπον. Πολλὰ δέλω χαρῆ, μὲ τίπεν, ἀν τὸ σύζημα ὅπε ἔχεις νὰ μ' ἀπῆς μιμᾶται ὅλως διόλε τὴν φύσιν, ἐπεδὴ καὶ αὐτὴ ἡ μεγάλη φαδὼ καὶ οἰκονομία γίνεται διάφορον ἐς τὴν ἐδικήν με φαντασίαν, ἡ ὅποια δὲν δέλαι δοκιμάσα τόσου πολὺν κόπουν ἐς τὸ νὰ συμπεριλάβῃ τὰ ὅσα δέλαις μὲ ἀπῆ. Δὲν ἔχομεν πλέον ἐδὼ, τὴν ἀπεκρίσην, διορύβεις καὶ συγχύσεις ἀνωφελεῖς, ἀλλ' ἰδεαθῆτε ἕνα Αἴλεμανὸν ὄνομαζόμενον Κοπέρηικον (δέ) ὁ ὅποιος ἔξωλόνθευσεν

ὅλες

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΧΑΩΝΗΣ ΜΟΣΧΟΥ ΦΙΛΟΒΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ΕΓΓΥΔΙΟΝ Κ.Τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

όλες ἐκάνεις τὰς διαφορετικὰς κύκλους, καὶ πρὸ πάντων ὅλες ἐκάνεις τὰς σερεπὰς ἀραι-
νὰς, ὅπερ ἡ ἀρχαιότης εἶχε φαντασθῆναι,
τὰς μὲν ἐκρήμνισε, τὰς δὲ ἐσύντριψε,
καὶ κυριευσθεῖς ἀπὸ μίαν εὐγενικὴν Αἰρεο-
νόμας μανίαν, ἀρπάξε τὴν Γῆν, καὶ τὴν
ἔζαλε πολλὰ μακρὰν ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς
παντὸς, ὅπερ ἦτον τεθαμένη, καὶ ἐς τὸ
κέντρον αὐτὸν ἔβαλε τὸν Ήλιον, ἃς τὸν
ὅποῖον μᾶλλον ἦτον αὐτῇ ἡ τιμὴ ὁφε-
λομένη· ὡς εἰς οἱ Πλανῆται δὲν γυρίζειν
πλέον περὶ τὴν Γῆν, δὲν τὴν περικλέαν
πλέον ἐς τὴν μέσην τῶν κύκλων ὅπερ
περιγράφειν, ἀλλ' αὖ ἀκόμι μᾶς φωτί-
ζειν, αὐτὸν προέρχεται τρόπον τινὰ κα-
τὰ τύχην, μὲν τὸ νὰ μᾶς συναπαντεῖ
ἐς τὸν δρόμον τας. Όλα τώρει πλέον
γυρίζειν περὶ τὸν Ήλιον, ὄλα περὶ αὐ-
τὸν σρέφονται, καὶ αὐτῇ ἡ ίδια η Γῆ περὶ
αὐτὸν κυκλοφορεῖ, τὴν ὅποιαν διὰ να
τὴν τιμωρήσῃ μάλιστα ὁ Κοπέρνικος διὰ

τὴν διεξοδικὴν ἡρέμιαν ὅπερ ἀπέδιδε τόσου καιρὸν ἐς τὸν ἑαυτόν της, τὴν ἐπεφόρτισεν ὅσους καὶ ἄλλους μὲν ὅλας τὰς κινήσεις (1) ὅπερ ἀυτὴ ἔδιδεν ἐς τὰς Πλανήτας καὶ ἐς τὰς ἔρανές. Τέλος πάντων ἀπ' ὅλην ἐκέινην τὴν πομπώδη ἔρανιον συνοδίαν, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἡ μικρὰ Γῆ ἔκαυχᾶτο πῶς εἶναι συντροφευμένη, καὶ περικυλωμένη, δὲν τὴν ἀπέμεινεν ἄλλο, ἔκτὸς μόνον καὶ μόνου ἡ Σελήνη, ἡ ὅποια γυρίζει ἀκόμι περὶ αὐτήν. Εἰχε ὅλιγην ὑπομονὴν, εἴπεν ἡ Μαρκέζα, σὲ εἴπιασεν εἶνας εἰνδισιασμὸς, ὅπερ σὲ εἴκαμεν ἃ εἴη γῆστρις τὰ πράγματα μὲ τόσην ἐμφαντικὴν ὁρμὴν, ὥσε δὲν πιστεύω ἔτε κανούνα τὰ ἦκαστα. Οὐ Ήλιος (εἶπες) εἶναι ἐς τὸ κέντρον τῆς κόσμου, καὶ ἐκεῖ μένει ἀκίνητος, υἱερού δὲ ἀπ' αὐτὸν τί εἴπεται; ὁ Ερμῆς, τὴν ἀπειρίθην, ὃςις γυρίζει περὶ τὸν Ήλιον, ἐς τρόπουν ὅπερ ὁ Ήλιος εἶναι φεδὼν τὸ κέντρον τῆς κύκλου

ὅπερ ὁ Ερμῆς διαγράφει. ἐπάνω ἀπὸ τὸν Ερμῆν εἶναι ἡ Άφροδίτη, ἡ ὅποιας γυρίζει καὶ αὐτὴ περὶ τὸν Ήλιον, ἐπειτα εἶναι ἡ Γῆ, ἡ ὅποια μὲ τὸ νὰ εἶναι ὑψηλοτέρα ἀπὸ τὸν Ερμῆν, καὶ ἀπὸ τὴν Άφροδίτην, διαγράφει περὶ τὸν Ήλιον ἔνα κύκλου μεγαλύτερου ἀπ' ἔκεινον ὅπερ διαγράφειν οἱ ῥηθέντες Πλανῆται.

Ἐφεξῆς εἶναι ὁ Αρης, ὁ Ζεὺς, καὶ ὁ Κρόνος κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ὅπερ σᾶς τὰς λέγω, καὶ βλέπετε ὅτι ὁ Κρόνος πρέπει νὰ διαγράψῃ περὶ τὸν Ήλιον τὸν μεγαλύτερον κύκλου, ἀπὸ ὅλως· ὅτεν καταδιπανῷ καὶ καρὸν περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλου Πλανήτην εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὴν περίοδόν τα· καὶ τὴν Σελήνην τὴν ἔξεχασες; μὲ ἐπειδὴ πολλὰ καλὰ τὴν ἐνδυμάζει, ἀπειρίσθη· ἡ Σελήνη γυρίζει περὶ τὴν Γῆν χωρὶς νὰ τὴν ἀφίσῃ παντελῶς· ἀλλ' ἐπαδὴ ἡ Γῆ προχωρεῖ καὶ ἐκάειν εἰς τὸν κύκλον ὅπερ διαγρά-

φει περὶ τὸν Ἡλίου, ἡ Σελήνη τὴν ἀκολασθῆ γυρίζεσσα πάντοτε περὶ αὐτήν.
Οὖτεν τὸ νὰ γυρίζῃ καὶ περὶ τὸν Ἡλίου προέρχεται μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μὴν αἴφισῃ τὴν Γῆν.

Τὸ κατάλαβα, μ' ἀπεκρίθη, καὶ ἀγαπῶ τὴν Σελήνην ὅπερ ἔμαιε μὲν ἡμᾶς ἃς κακιδὸν ὅπερ ὅλοι οἱ ἄλλοι Πλανῆται μᾶς αἴφισαν. Οὐ μολόγησει ὅμως ὅτι ἂν ὁ Αἰλεμανός σε ἡμπορεύσει νὰ μᾶς κάμη νὰ χάσωμεν καὶ αὐτήν, ἥδελε τὸ κάμη μὲν κάθε τε εὐχαρίστησιν, ἐπεδὴ βλέπω ἃς ὅλα τε τὰ κινήματα ὅτι ἔχε πολλὰ κακὰς σκοπεῖς διὰ τὴν Γῆν. Εἶγὼ τὸν εὐχαριστῶ, τὴν ἄπα, ὅπερ ἔταπένωσε τὴν ὑπερηφανίαν τῶν ἀνθρώπων οἱ ὅποιοι μ' ἐβάλθησαν ἃς τὸν πλέον καλύτερον τόπον τε κόσμος, καὶ πολλὰ χαίρω νὰ βλέπω τώρα καὶ τὴν Γῆν ἃς τὸ πλῆθος τῶν Πλανῆτῶν καλὸ-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΙ ΛΗΞΙΣ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΒΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ε.Π. ΚΑΙ ΛΗΞΙΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΒΟΦΙΑΣ